

วัดพุทธบูชา

ประวัติวัดพุทธบูชา

ป้ายชื่อวัดพุทธบูชา

สร้างขึ้นโดยความดำริของท่านเจ้าอาวาสรูปแรก(พระพุทธวิริยากร) เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ มีลักษณะเป็น ยักษ์ ๒ ตน แบกป้ายชื่อวัดไว้ตนละข้าง มีผู้บริจาคในการก่อสร้าง คือ นายตอง-นางบุญนาค ปันแก้ว บริจาค ทรัพย์ในการสร้างด้านขวา (ทิศใต้) และ นายทองหล่อ-นางชูศรี ตันเปาว์ บริจาคทรัพย์ในการสร้างด้านซ้าย (ทิศเหนือ) ราคาค่าก่อสร้างด้านละ ๓๑๕,๐๐๐ บาท และการสร้างในส่วนที่ไม่ใช่งานประดับตกแต่งด้วยฝีมือ เช่น ผูกเหล็ก เทคานปูน และเทพูนขึ้น รูปยักษ์ เป็นต้น ได้อาศัยแรงงานของพระภิกษุสามเณรในวัด ซึ่งทราบ จาก คำบอกเล่าของท่านพระครูศีลคุณากร (ดวงจันทร์) ท่านอดีตเจ้าอาวาสวัดเม็งรายมหาราช จ. เชียงราย ได้ เล่าให้พระครูฯ ฟังว่า สาเหตุที่สร้างป้ายวัดเป็นรูปยักษ์ ๒ ตน ยืนแบกป้ายชื่อวัดนั้น ก็เพื่อไว้เป็น “ปริศนา ธรรม” ซึ่งเปรียบเหมือนคนเราต้องแบกภาระ คือ ชั้น ๕ ไว้ตลอดเวลา

ตั้งพระพุทธพจน์ที่ว่า ภารา หเว ปญจกขนธา “ชั้นทั้ง ๕ เป็นภาระยิ่งแล” ปริศนาธรรมข้อนี้ เจ้า อาวาสพระพุทธวิริยากรไม่เคยเล่าให้ใครได้รับทราบ แต่ทิ้งไว้เป็นปริศนาธรรม ซึ่งป้ายชื่อวัดนี้ตั้งอยู่บนที่กินแปลงที่ ๓ ของวัด

ผลงานชิ้นสุดท้าย ของท่านเจ้าอาวาสรูปแรก

ท่านเจ้าคุณพระพุทธวิริยากร (หลวงพ่อเพิ่ม) ได้ดำริจัดสร้าง รอยพระพุทธบาทจำลอง ขึ้น โดยมีท่านผู้ใหญ่ทองคำ - นางสัมฤทธิ์ วงษ์รุ่งเรือง เป็นต้นศรัทธาในการจัดสร้าง และได้เริ่มดำเนินการสร้าง ในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ในการสร้างได้ใช้หินที่มีลักษณะพิเศษชนิดหนึ่ง ซึ่ง เกิดจากการตกผลึกตามธรรมชาติ นานปี จนมีลักษณะรูปร่างงดงาม แปลกตา ถึงกับบางท่านกล่าวว่าเป็น หินพระธาตุศักดิ์สิทธิ์ เมื่อได้หิน มาแล้ว ได้ว่าจ้างให้ นายช่างขจร เหมือนสุวรรณ เป็นผู้แกะสลัก ซึ่ง นายช่างผู้นี้ได้ดำเนินการแกะสลักในลักษณะ กิ่งจ้ำง-กิ่งช่วย และรอย พระพุทธบาทจำลองนี้ นับเป็นผลงานชิ้น สุดท้ายชิ้นหนึ่งของท่านเจ้าอาวาส พระพุทธวิริยากร

“บางมด” พ.ศ.๒๔๘๕

ใน พ.ศ. ๒๔๘๕ มีเหตุการณ์หลายอย่างให้เป็นที่จดจำชนิดลืมไม่ลง คือ เป็นปีที่เกิด น้ำท่วมใหญ่ ท่วมกรุงเทพฯ ท่วมบางมด ล้างสวนส้มขณะที่กำลังมีลูกตกเต็มต้น ทำให้ชาวสวนส้มบางมด ยากจนทั่วหน้ากัน ต้องทนกิน ผักบุงสายบัวผัดกับกุ้งก้ามกราม จนเหม็นเบื่อ มีหน้าซำยังเกิดสงครามตั้งแต่สงครามอินโดจีน สงครามโลกครั้งที่ ๒ คนที่มีอายุเกิน ๖๐ ปีขึ้นไป ก็คงจะพอจำรสชาติของความอดอยากยากแค้น ในระยะนั้นได้ไม่ลืมเลือน จึงถือเอาจุดนี้เป็นจุดเริ่มเรื่อง และ ณ จุดนี้ วัดพุทธบูชายังไม่มี

เริ่มสร้างวัด

เมื่อเวลาผ่านไปหลายปี พอที่ผู้คนชาวบางมดได้ทำมาหากิน พอมีรายได้พินตัวจากความบอบซ้ำ จากน้ำท่วม สงครามโลก ถึงประมาณ พ.ศ.๒๔๙๗ คหบดีชาวสวน คือ นายเล็ก เหมือนไคว้ และภรรยาคือ นางทองคำ (นามสกุลเดิม ต้นเปาว์) ซึ่งท่านไม่มีบุตรสืบตระกูล มีบ้านอยู่ริมคลองบางมด และเป็นผู้มีพื้นเพเดิมมาจากจังหวัดสมุทรสงคราม ได้มีศรัทธาคิดที่จะถวายที่ดินให้สร้างวัด จึงนำความคิดไปปรึกษากับ ท่านเจ้าคุณพระพรหมมุนี (ผิน สุวโจ) แห่ง วัดบวรนิเวศวิหาร ซึ่งตัวท่านก็เป็นผู้มีพื้นเพเดิมมาจาก จังหวัดสมุทรสงคราม เช่นเดียวกัน เป็นผู้ที่น่าายเล็ก และนางทองคำ รู้จักและนับถือมานาน เมื่อได้รับการสนับสนุน และอนุโมทนาจากท่าน นายเล็ก นางทองคำ จึงได้บริจาคที่ดินของตนเอง หนึ่งแปลง มีเนื้อที่ ๖ ไร่ ๑ งาน ๙๗ ตารางวา ซึ่งอยู่ติดกับบ้านของท่านให้เป็นที่สร้างวัด

เมื่อมีกฐินและเสนาสนะพอที่จะเป็นวัดได้แล้ว ชาวบ้านแถบใกล้เคียงก็ไปนิมนต์พระที่ตนเคารพมาจำพรรษา รูปหนึ่ง คือ พระปลัดทองสุข ธรรมคุตโต เป็นพระช่างพูดช่างคุยพูดได้ทั้งจีนแต้จิ๋ว และไหหลำ นอกจากนี้ยังมีพระจากวัดท่าข้าม ซึ่งเป็นพระ เชื้อสายรามัญ มาจำพรรษาด้วย

ต่อมาประมาณ พ.ศ. ๒๔๙๗ นายเล็ก เหมือนไคว้ โดยการแนะนำของ นายทิว ประยูรหงษ์ จึงได้ไปขอพระวัดบวรนิเวศวิหาร กับท่านเจ้าคุณพระพรหมมุนี (ผิน สุวโจ) รองเจ้าอาวาสวัดบวรนิเวศวิหาร (ในสมัยนั้น) ให้มารับตำแหน่งเจ้าอาวาส วัดพุทธบูชา ท่านเจ้าคุณพระพรหมมุนี ได้แนะนำพระภิกษุให้เลือก ๒ รูป คือ รูปหนึ่งเก่งทางการศึกษา อีกรูปหนึ่ง คือ พระมหาเพิ่ม กตปุญโญ (เพิ่ม แผนติ) อายุ ๓๗ พรรษา ๑๗ เก่งทางการก่อสร้าง ซึ่งนายเล็ก เลือกนิมนต์ พระมหาเพิ่ม มาเป็นเจ้าอาวาส ท่านเจ้าคุณพระพรหมมุนีจึงได้มีบัญชาให้พระมหาเพิ่ม มาเริ่มดูแล และก่อสร้างสถานที่แห่งนี้ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๙๘ และนายเล็ก ได้สร้างศาลาบำเพ็ญกุศลชั่วคราวขึ้น ๑ หลัง ตั้งอยู่ริมคลองบางมด เพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับทำบุญ ใส่บาตรในวันธรรมสวนะ(วันพระ) และใช้เป็นที่บำเพ็ญกุศลในเทศกาลงานบุญ และงานมงคล-อวมงคลต่างๆ เมื่อพระมหาเพิ่ม ได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าอาวาส ในพ.ศ.๒๔๙๙ แล้ว ได้เร่งการก่อสร้างต่อจากที่มีอยู่เดิม คือ เมื่อปรับพื้นที่จากร่องสวนให้เป็นที่เรียบเสมอกันแล้วได้สร้างศาลาบำเพ็ญกุศลใหม่แทนศาลาชั่วคราว

ต่อมาใน พ.ศ. ๒๔๙๘-๒๔๙๙ ได้เริ่มสร้างกุฏิขึ้น ๘ หลังเป็นกุฏิไม้ โดยนายเล็ก นางทองคำ เหมือนไคว้ ได้ชักชวนญาติๆ และผู้คุ้นเคยมาสร้าง และใช้ชื่อกุฏิตามนามสกุลของท่านผู้สร้าง ตั้งอยู่ในแถวเดียวกันบนที่ดินแปลงที่ ๑ ของวัดด้วย

- เจ้าอาวาสวัดพุทธบูชา มีทั้งหมด ๕ รูป
- เจ้าอาวาสรูปที่ ๑ พระพุทธวิริยากร (หลวงพ่อเพิ่ม กตปุญโญ)
- เจ้าอาวาสรูปที่ ๒ พระครูวินัยสารสุภัทร (จำปี รัฐธมโม) เดิมชื่อ จำปี เม่นทรัพย์
- เจ้าอาวาสรูปที่ ๓ พระมหาสมชาย วรชโย เดิมชื่อ สมชาย สุภาพ
- เจ้าอาวาสรูปที่ ๔ พระมหาโอลิตร ฐิตสีโล เดิมชื่อ โอลิตร กรมทอง
- เจ้าอาวาสรูปที่ ๕ พระราชาภวนาพิณิจ (สนธิ์ อนาคตโย) เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน

สถานที่สำคัญภายในวัด

๑. อุโบสถ

การก่อสร้างอุโบสถหลังใหม่ โดยทำการปรับพื้นที่ กะวางผัง ตอกเสาเข็มไม้ ในการเตรียมพื้นที่เพื่อก่อสร้าง เพราะสภาพดินเป็นร่องสวนต้องใช้จอบฟันเกลี่ยดินให้เสมอกัน แม้การเทพูนทับหัวเข็มอุโบสถ ก็ได้อาศัยแรงงานจากชาวบ้าน และพระภิกษุ – สามเณรในวัดมาช่วยเหลือกัน การประกอบพิธี วางศิลาฤกษ์ อุโบสถ ขึ้น เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๑ โดยได้กราบทูลเชิญ สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (จวน อุฏฐายี ป.ธ.๙) แห่ง วัดมกุฏกษัตริยาราม มาทรงเป็นประธานในการประกอบพิธี และในอีก ๒๒ ปี ต่อมา ทางวัดซึ่งมีท่าน พระครูวินัยสารสุภัทร (จำปี ฐิตธมโม ป.ธ. ๕) เป็นเจ้าอาวาสในขณะนั้น ได้กราบทูลเชิญสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช (เจริญ สุวฑฺฒโน ป.ธ.๙) แห่งวัดบวรนิเวศวิหาร มาทรงเป็นองค์ประธานในการประกอบพิธี ยกช่อฟ้า อุโบสถหลังนี้ เมื่อ วันอังคารที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๓

๒. พระประธานในอุโบสถ

พระพุทธรูปชินราชจำลอง ของวัดพุทธบูชา มีขนาดเท่าองค์จริง มีหน้าตักกว้าง ๕ ศอก ๑ คืบ ๕ นิ้ว (๒.๘๗๕ เมตร) สูง ๗ ศอก หล่อด้วย ทองสัมฤทธิ์ (เป็นโลหะผสมระหว่างทองเหลืองและดีบุก) น้ำหนัก ๓ ตัน (๓,๐๐๐ กิโลกรัม) มีพุทธลักษณะที่งดงาม มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ เรือนแก้ว (ลวดลายคล้ายตัวพญานาคดุจรัศมีล้อมรอบองค์พระ) ยักษ์ (มีลักษณะกึ่งนั่งกึ่งยืนมือขวาถือกระบองอยู่ปลายเรือนแก้วทางด้านซ้าย) มาร (ลักษณะอยู่ในท่ากำลังเหาะมือทั้งสองข้างจับบ่วงบาตบนศรีษะ อยู่ปลายเรือนแก้วตรงด้านขวา) ฝานั่งด้านหลังขององค์พระ ลังกา เขียนลวดลายปิดทองเป็นรูปใบไม้และดอกไม้ มีปูนปั้นนูนรูปเทพบูชา (หมู่เทวดานางอัปสร โปรยดอกไม้เพื่อเป็นพุทธบูชา) พร้อมสมบุรณ์ เหมือนองค์จริงทุกประการ ประดิษฐานในอุโบสถหลังใหม่ ราคาในการก่อสร้างองค์พระ ๒๘๑,๐๐๐ บาท

๓. พระมหาเจดีย์

สร้างขึ้นด้วยความดำริ ของ พระราชภาวนาพิณี (หลวงพ่อสนต์ อนุบาลโย) เจ้าอาวาส รูปที่ ๕ การซื้อที่ดินเพื่อสร้างพระมหาเจดีย์ เจ้าอาวาสท่าน ซื้อที่ดินจากเจ้าของที่จำนวน ๒ แปลง ๒ ครั้ง แปลงละ ๙๐ ตารางวา ตารางวาละ ๕๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๙๐,๐๐๐ บาทถ้วน กิ่งทำบุญกิ่งถวาย งบประมาณในการสร้างมีสาธุชน และผู้มีจิตศรัทธาหลังไหลมาทำบุญร่วมสร้างพระมหาเจดีย์ พระมหาเจดีย์วัดพุทธบูชา ทำการวางศิลาฤกษ์ก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยท่านเจ้าคุณพระพรหมเมธี (สมชาย วรชาโย ป.ธ. ๘) เจ้าอาวาสวัดเทพศิรินทร์เป็นองค์ประธาน วางศิลาฤกษ์ ใช้เงินในการสร้างประมาณ ๔๐ ล้านบาท ปัจจุบัน (๒๕๕๓) ได้แล้วเสร็จไปประมาณ ๘๐ % โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ

๑. ใช้เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหลายปาง และภาพวาดที่เป็นเรื่องราวทางพระพุทธศาสนาที่แฝงด้วยคติธรรม

๒. เป็นที่สักการะ เคารพนับถือ บูชา ปฏิบัติธรรมของพุทธศาสนิกชนทั่วไป

๓. เป็นที่สอนธรรมและปฏิบัติธรรมของหน่วยงานต่างๆ

๔. เป็นที่ประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนาในวันธรรมสวนะ (วันพระ) ที่สำคัญ

๔. รูปหล่อหลวงพ่อบัณฑิต กตปุญโญ

พระพุทธรูปวิริยากร อาพาธได้ประมาณปีเศษ ท่านได้ให้ลูกศิษย์คือ คุณดำรงค์ งามเจริญ ถ่ายรูปของท่านไว้ทุกด้าน คือ หน้า-หลัง ซ้าย-ขวา และเฉียง ทั้งให้วัดขนาดสัดส่วนของร่างกายของท่าน แล้วจึงจ้างให้นายช่างคือ จ.ส.อ. ดร.ทวี บุรณเขตต์ ผู้ที่เคยหล่อรูป พระพุทธชินราชจำลอง ซึ่งเป็นพระประธานในอุโบสถ ดำเนินการก่อสร้างรูปหล่อของท่านไว้ ๓ รูป ยืน ๑ รูป นั่ง ๒ รูป และทราบว่าคุณได้สั่งไว้ว่า

“รูปปั้น ให้ไว้ที่ผนังด้านหลังอุโบสถ ส่วนรูปนั่ง ไว้ในอุโบสถรูปหนึ่ง อีกรูปหนึ่ง ให้ไว้ที่ โรงเรียนวัดพุทธบูชา”
รูปหล่อทั้ง ๓ นี้ ได้มาสำเร็จในสมัยเจ้าอาวาสรูปที่ ๓ จึงจัดงานสมโภชฉลอง แล้วจึงประดิษฐานไว้ เมื่อวันที่ ๔
กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๖

๕. รอยพระพุทธบาทจำลอง

ท่านเจ้าคุณพระพุทธรวิริยากร ได้ดำริจัดสร้าง รอยพระพุทธบาทจำลอง ขึ้น โดยมีท่านผู้ใหญ่ทองคำ
นางสัมฤทธิ์ วงษ์รุ่งเรือง เป็นต้นศรัทธาในการจัดสร้าง และดำเนินการสร้างในปี พ.ศ. ๒๕๒๙ ในการสร้าง
ได้ใช้หินที่มีลักษณะพิเศษชนิดหนึ่ง ซึ่งเกิดจากการตกผลึกตามธรรมชาตินานปี จนมีลักษณะรูปร่างงดงาม
แปลกตา ถึงกับบางท่านกล่าวว่า เป็นหินพระธาตุศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งท่านเจ้าคุณพระพุทธรวิริยากร ได้เดินทางไป
ค้นหาด้วยตนเองที่ เขาสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมื่อได้หินมาแล้ว ได้ว่าจ้างให้ นายช่างขจร
เหมือนสุวรรณ เป็นผู้แกะสลัก นับเป็นผลงานชิ้นสุดท้ายของท่านเจ้าอาวาส รูปที่ ๑ หลวงพ่อเพิ่ม กตปุญโญ

๖. ซุ้มประตูหน้าวัด

สร้างขึ้นด้วยความดำริของท่านเจ้าอาวาสรูปแรก เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๘ มีลักษณะเป็นยักษ์ ๒ ตนคือ อินทร
ชิตกับรามสูร ยืนแบกป้ายชื่อวัดไว้ต้นละข้าง มีผู้บริจาคทรัพย์ในการก่อสร้าง คือ นายทอง - นางบุญนาค ปิ่น
แก้ว บริจาคทรัพย์ในการสร้างด้านขวา (ทิศใต้) และนายทองหล่อ นางชูศรี ต้นเปาว์ บริจาคทรัพย์ในการ
สร้างด้านซ้าย (ทิศเหนือ) ราคาค่าก่อสร้างด้านละ ๓๑๕,๐๐๐ บาท และได้อาศัยแรงงานของพระภิกษุ
สามเณรในวัด ซึ่งพระครูศีลคุณากร (ดวงจันทร์) ท่านอดีตเจ้าอาวาส วัดเม็ງรายมหาราช จังหวัดเชียงราย เล่า
ว่าท่านเจ้าอาวาส พระพุทธรวิริยากร เมื่อครั้งที่ขึ้นไปเยี่ยมท่านที่วัดเม็ງรายมหาราช ได้เล่าให้ท่านพระครูฟังว่า
สาเหตุที่สร้างป้ายวัดเป็นรูปยักษ์ ๒ ตน ยืนแบกป้ายชื่อวัดนั้น ก็เพื่อเป็น ปรีศนาธรรม ซึ่งเปรียบเหมือน คนเรา
ต้องแบกภาระคือขันธ์ ๕ ไว้ตลอดเวลา ดังพระพุทธพจน์ที่ว่า ภารา หเว ปญจกขนธา “ขันธ์ทั้ง ๕ เป็นภาระยิ่ง
แล”

ที่มา : วัดพุทธบูชา.(2023).https://watphut.blogspot.com/p/blog-page_12.html